

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/250/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204615
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613204615.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným 1. E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom U. Y. XXX, 2. T. L., nar. X.X.XXXX, bytom U. Y. XXX a 3. E. T., nar. X.X.XXXX, bytom U. Y. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 5.029,56 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 2C 275/2013-123 zo dňa 30. 7. 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e sa rozsudok vo veci samej.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvého stupňa“) žalobu zamietol. Vyslovil, že o trovách konania súd rozhodne do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Svoje rozhodnutie odôvodnil cit.:

„Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

Žalobca predložil súdu dôkaz - výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.7.2012, ktoré boli adresované žalovaným. Súd nemôže prikladať právny výzvam oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bankového úveru, ktorú listom zo dňa 18.7.2012 vykonal žalobca, pretože k takémuto právnomu úkonu nebol oprávnený.

Ak mala byť predmetom postúpenej pohľadávky suma 9.411,26 Eur, potom je zrejmé, že pôvodný veriteľ SLSP, a. s. ako banka postúpil zmluvou zo dňa 28.6.2012 nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné, pričom k ich predčasnej splatnosti nedošlo, nakoľko o tom žalobca nepredložil žiadny dôkaz.

Námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu preto súd považoval za dôvodnú a žalobu zamietol.

Okrem uvedeného súd poukazuje na to, že z platobnej histórie úverového vzťahu vyplýva, že žalovaní sa do sústavného omeškania dostali už v máji 2008, pričom banke (SLSP, a. s.) bolo po určitom čase zrejmé, že dlžníci tento úver dlhodobo nesplácajú. Do 29.9.2009 žalovaní poukazovali sporadicky splátky vo výške 20,- Eur. Následne asi dva a pol roka SLSP, a. s. nepristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, len predpisovala splátky, poplatky a úroky. Takýto postup banky podľa názoru súdu nie je konaním s náležitou odbornou starostlivosťou.

Preskúmaním zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 2.3.2005 súd zistil, že výška úrokovej sadzby poskytnutého úveru bola stanovená v úrovni 10,60 % ročne, pričom však v zmluve v čl. IV bod 5 sa uvádza, že: „dlžník a veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 5,38 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru“. Je nemožné, aby RPMN v zmluve o spotrebiteľom úvere bola nižšia ako ročná úroková sadza a rovnako je nemožné dohodať výšku RPMN, pretože táto je určovaná na základe zákonných kritérií. Z uvedeného by bolo možné usudzovať na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru (rozsudok Krajského súdu Prešov 6Co/105/2013 z 10.12.2013).

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci a uviedol, že súhlasí s tým, že právny predchodca žalobcu - postupca neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a odporcom na druhej strane, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca ani nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali. K predčasnemu ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18. 7. 2012. Žalobca má za to, že výkladom ustanovení VOP možno dospieť k záveru, že postupca a následne postúpením pohľadávky žalobca boli oprávnení, nie však povinní predčasne ukončiť záväzkovo-právny vzťah. Na žalobcu prešli zmluvou o postúpení pohľadávok aj všetky práva súvisiace s danou pohľadávkou. Okrem toho postúpením pohľadávky sa stal sám žalobca veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 OZ právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Poukázal tiež na to, že výška RPMN je vypočítaná v súlade so zákonom platným v čase uzavretia zmluvy a v zmluve o splátkovom úvere je teda uvedená v súlade s daným zákonným výpočtom. Postupca pohľadávky teda pri poskytnutí úveru postupoval v súlade so zákonom. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil, resp. ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a zistil, že rozsudok je vo výroku správny.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Aktívnou vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Odvolací súd v súvislosti s odvolacou námietkou ohľadom postúpenia úveru z banky na nebankový subjekt poznamenáva, že uvedený záver bez ďalšieho nie je dôsledný a nevylučuje ho práve ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so

splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Z obsahu spisu a napokon i z obsahu samotného odvolania je zrejmé, že postupca neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej strane, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali. K predčasnému ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.7.2012 (čl. 18).

Odvolací súd v tomto smere dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo veci 6Co 203/2015, ktoré sa týka postupovania pohľadávok právneho predchodcu žalobu (postupcu v predmetnom konaní), na odklon ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s jeho závermi stotožňuje cit.:

„Predmetný splátkový úver vo výške 29.000,- Sk (962,62 eur) poskytla žalovanej Slovenská sporiteľňa, a. s. na základe zmluvy z 28. 8. 2006. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20. 8. 2011. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o. (právny zástupca žalobcu) zmluvou o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010. Z Čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a. s., oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a. s., nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku teda postúpila spomenutej spoločnosti bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejماً z toho, že až žalobca (po tom, ako mu pohľadávku postúpila spoločnosť Havel & Holásek, spol. s r. o.) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo 4. 7. 2011 (č. 1. 13). Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmami z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní.

Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Vzhľadom na to v súlade

so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r. o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

Žalobca argumentuje, že niet povinnosti na strane žalobcu či jeho predchodcu pristúpiť k strate výhod splátok (de fault, zosplatenie). S týmto názorom sa dá len súhlasiť a odvolací súd pripúšťa platné postúpenie nezaplatených splátok po ich splatnosti.

Odvolací súd však poukazuje na to, že žalobca nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo boli žalovaní (klienti banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preukázané. Aktívna legitímácia žalobcu nie je preto ani čiastočne daná.

Odvolací súd sa stotožňuje s odvolateľom aj pokiaľ ide o nesprávne RPMN. Žalobca a ani jeho predchodca nezodpovedajú za nesprávny vzorec pre výpočet RPMN, ktorý bol upravený v zákone č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu vzniku zmluvy. Nič to však nemení na tom, že postúpenie pohľadávky bolo vykonané v rozpore so zákonom a vo výroku je rozsudok správny.

Majúc na zreteli uvedené odvolací súd prvostupňový rozsudok vo veci samej s osvojením si jeho dôvodov (v časti nezákonnosti postúpenia) ako správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.